

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ (28/4/2013)

Αναγνώσματα:

Απόστολος: Φιλ. δ', 4 – 9. Ευαγγέλιο: Ιωάν. ιβ', 1 – 18

Η χαρά και η ειρήνη του Θεού

Από τον επίλογο της προς Φιλιππισίους επιστολής προέρχεται το σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα αδελφοί μου. Ο Απόστολος Παύλος αποχαιρετά τους ιδιαίτερα προσφιλείς του Χριστιανούς των Φιλιππων με ευχές και προτροπές, στις οποίες κυριαρχούν η βίωση της χαράς και η απόκτηση της ειρήνης του Θεού. Πρόκειται για δύο μεγάλα πνευματικά κεφάλαια τα οποία συνιστούν την ζωή εκείνου που ζει κατά Χριστόν. Γι' αυτό και ο Παύλος, σε άλλο σημείο, τις αναδεικνύει ως στοιχεία που συναποτελούν τον καρπό του Αγίου Πνεύματος¹. Είναι, όμως και δύο μεγάλα ζητούμενα στην εποχή μας, γι' αυτό και η Εκκλησία μας εύχεται και δέεται για την κατάκτησή τους σε κάθε λατρευτική Της ευκαιρία.

Θα περίμενε κανείς, σε μια εποχή ευημερίας, πολιτισμού, απίστευτων επιστημονικών κατακτήσεων και τεχνολογικών επιτευγμάτων, ότι η χαρά θα κυριαρχούσε στη ζωή των ανθρώπων. Θα περίμενε κανείς να συναντά πρόσωπα γελαστά, που αντιμετωπίζουν τη ζωή με αισιοδοξία και βιώνουν τη χαρά στο απόγειό της. Αντί αυτού βλέπουμε πρόσωπα κατσοφιασμένα, με ζωγραφισμένη πάνω τους την αγωνία, την ανικανοποίητη και ακόρεστη επιθυμία. Μη βιαστεί να πει κανείς ότι αυτό οφείλεται στα προβλήματα της ζωής, που στην εποχή μας, ενδεχομένως, είναι οξύτερα. Αυτό συμβαίνει γιατί ο άνθρωπος σήμερα «αναζητεί την χαρά σε θολές πηγές, σε δρόμους που δεν υπάρχει. Την αναζητεί στην αμαρτία, στα άστατο χρήμα, στη φευγαλέα ηδονή, στην απατηλή δόξα, στις πρόσκαιρες απολαύσεις, στην ικανοποίηση του κατώτερου εαυτού του. Την κυνηγά σε τρόπους και μέσα, που δημιουργούν μια ψεύτικη χαρά, προσποιητή, τεχνητή, ανόητη, γελοία, απατηλή, στιγμιαία, παροδική. Σε μέσα αμαρτωλά που φονεύουν την αληθινή χαρά και την εξαφανίζουν»²

Η χαρά, για την οποία ομιλεί ο Απόστολος Παύλος, είναι η εν Κυρίω χαρά, κατά τον ιερό Χρυσόστομο. Είναι αυτή που βιώνει ο άνθρωπος της πίστεως και της ελπίδος στο Θεό· ο άνθρωπος που δε στηρίζει τα όνειρα και τη ζωή του στη ματαιότητα του κόσμου, αλλά αντλεί θάρρος και δύναμη από το κενό μνημείο· ο άνθρωπος που και πίσω από τα προβλήματα και τις δοκιμασίες της ζωής, βλέπει τον Χριστό ταπεινωμένο και Σταυρωμένο, αλλά και ένδοξα Αναστημένο. Η

¹ Γαλ. 5,22

² Καλλίνικος, Μητροπολίτης πρ. Πειραιώς, «Οι καρποί του Πνεύματος», σελ. 85

χαρά, λοιπόν, είναι υπόθεση εσωτερική, καρπός του Αγίου Πνεύματος, που ενεργεί στους ανθρώπους της πίστης και της ευσέβειας.

Θα περίμενε κανείς, επίσης και η ειρήνη να είναι καθεστώς στην εποχή μας. Παρά το γεγονός, όμως, ότι η ανθρωπότητα δεν βιώνει την τραγωδία μιας γενικευμένης πολεμικής σύγκρουσης, εντούτοις εστίες πολέμου και εμφύλιων σπαραγμών, ταραζουν την προσποιητή γαλήνη του σύγχρονου κόσμου. Την ίδια στιγμή, οι κατά τόπους κοινωνίες βιώνουν κλίμα φόβου και τρόμου από την αύξηση κρουσμάτων βίας και την έξαρση της εγκληματικότητας. Αυτά συμβαίνουν γιατί βγάλαμε από τη ζωή μας το θέλημα του Θεού και νομίζουμε ότι με τις δικές μας δυνάμεις μπορούμε να εγκαταστήσουμε γύρω μας καθεστώς ειρήνης, πριν το εγκαθιδρύσουμε μέσα μας· γιατί η ειρήνη είναι και αυτή εσωτερική υπόθεση, είναι καρπός της κοινωνίας του Αγίου Πνεύματος. Πολύ χαρακτηριστικά ο Ρώσος Άγιος Γουρίας επισημαίνει: «καμιά πολιτική σοφία, καμιά ανθρώπινη πείρα, κανένα μέτρο πρόληψης δεν θα καταφέρει, χωρίς την βοήθεια του Θεού, να εξασφαλίσει και να σταθεροποιήσει την ειρήνη μεταξύ των ανθρώπων. Η ευλογία του Θεού είναι ο μοναδικός, σταθερός και ασφαλής δρόμος για την προσωρινή και αιώνια ειρήνη, που τόσο επιθυμητή είναι σε όλους μας»³

Ένας μεγάλος Κινέζος φιλόσοφος, της προ Χριστού εποχής, είχε εντοπίσει τον εσωτερικό χαρακτήρα της ειρήνης, απηχώντας, προδρομικά, θα λέγαμε, την σοφία του Ευαγγελίου: «Για να γίνει ειρήνη στον κόσμο», δίδασκε, «πρέπει να έθνη να ζουν ειρηνικά. Για να γίνει ειρήνη μεταξύ των εθνών οι πόλεις δεν πρέπει να ξεσηκώνονται η μία εναντίον της άλλης. Για να γίνει ειρήνη στις πόλεις οι γείτονες πρέπει να καταλαβαίνουν ο ένας τον άλλον. Για να γίνει ειρήνη μεταξύ των γειτόνων πρέπει να υπάρχει αρμονία στα σπίτια τους. Για να γίνει ειρήνη στο σπίτι πρέπει να τη βρείτε στην ίδια σας την καρδιά»⁴

Τόσο η χαρά, λοιπόν, όσο και η ειρήνη, αδελφοί μου, δεν κατακτώνται με ευχολόγια, καλές προθέσεις, πολιτικές αποφάσεις και ειρηνιστικές κινητοποιήσεις. Όλα αυτά έχουν ανθρώπινα κίνητρα, συχνά ιδιοτελή και ύποπτα. Κτιζονται μόνο με την Χάρη του Θεού και την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος, μέσα στις καρδιές και εκχέονται στον κόσμο, ως καρπός της βίωσης του ίδιου του Θεού. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

---

³ Ιεροδιακόνου Βασιλείου Μαρούσιακ, «Ο Άγιος Γουρίας», σελ. 42-43

⁴ Λάο Τσε, Κίνα, 6^{ος} αι. π.Χ.